

РЕШЕНИЕ

№ 25890

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 08.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3286** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл.161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Е. Ц. А., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221424003512-091-001/20.11.2024г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 208/21.02.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“- С., с който е ангажирана отговорност на жалбоподателя по чл.19 от ДОПК за задължения на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД.

РА се оспорва като нищожен, евентуално като незаконосъобразен. Твърди се, че същият е необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния закон, в противоречие с процесуалния закон и в разрез с доказателствата. Конкретно се сочи, че заповедта за възлагане на ревизия не е редовно връчена, тъй като не е връчена на заявен от лицето електронен адрес за кореспонденция като физическо лице в лично качество и това е довело до нищожност на ревизионния акт. Излагат се доводи, че е налице съществено противоречие в акта, като органът по приходите е извършил облагането на две различни основания – чл.19, ал.1 и чл.19, ал.2 ДОПК, които имат различни фактически състави. Поддържа се, че не са налице обстоятелствата, предвидени във фактическия състав на чл.19 ДОПК, органът по приходите не е обосновал кумулативното наличие на обстоятелствата, предвидени в чл.19, ал.1 ДОПК и не са установени конкретни укрити факти, довели до невъзможност за събиране на публичното задължение, съответно относно чл.19,ал.2 ДОПК - че не е доказано недобросъвестно разпореждане с имущество на дружеството. Цитира се съдебна практика на Върховния административен съд. Иска се ревизионният акт да бъде прогласен за нищожен, евентуално отменен отменен като

незаконосъобразен. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ - С., представляван от юрисконсулт З., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид доводите на страните, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221424003512-020-001/17.07.2024 г., издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на Е. Ц. А. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК в качеството му на управител на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД за задължения на дружеството за корпоративен данък за 2021 г. и за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.05.2021 г. до 30.04.2022 г. ЗВР е връчена на 31.07.2024 г. чрез активирането на електронна препратка към съобщение, изпратено на имейл: [електронна поща].

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221424003512-092-001/15.10.2024 г., връчен също по електронен път на същия електронен адрес. Срещу РД не е подадено възражение.

Тъй като служебното правоотношение на Ф. С. Й. е прекратено със Заповед №2966/13.08.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, считано от 03.09.2024г., с Решение №Р-22221424003512-098-001 /25.09.2024 г. правомощията по разглеждането и решаването на преписката са иззети и са възложени на Б. К. С., началник на сектор, оправомощена със Заповед №РД-01-786#1/25.09.2024 г. на зам.- директор на ТД на НАП С..

Ревизията приключва с РА №Р-22221424003512-091-001/20.11.2024 г., издаден от Б. К. С., в качеството на орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 03.12.2024 г. чрез посочения по-горе електронен адрес. С РА са установени задължения в общ размер на 701 841.00 лв., от които 368.30 лв. за корпоративен данък за 2021 г. и 701 472.70 лв. ДДС за данъчните периоди от 01.05.2021 г. до 30.04.2022 г. Начислени са и лихви общо в размер на 256 622.68 лв., в т.ч. за корпоративен данък - 110.28 лв. и за ДДС - 256 512.40 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, който с Решение № 208/21.02.2025г. е потвърдил ревизионния акт. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено по електронен път на 25.02.2025г.

Констатациите и изводите на ревизиращите органи са следните:

През ревизираните периоди Е. Ц. А. е бил едноличен собственик на капитала и управител на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД. На 14.07.2022 г. е вписана в Търговския регистър продажба на дружествените дялове, които са прехвърлени от Е. Ц. А. на Ц. С. М..

Констатирано е, че „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД има изискуеми публични задължения за ДДС за периодите от 01.05.2021 г. до 30.04.2022 г. в общ размер на 701 472.70 лв., за корпоративен данък за 2021 г. в размер на 368.30 лв. и за лихви общо в размер на 256 622.68 лв.

Задълженията за ДДС на „СОФТ КОМЕРС БР“ ЕООД са установени в резултат на извършена ревизия за периодите от 01.03.2021г. до 31.12.2021г., приключила с РА №Р-22000122003212-091-001/23.02.2023 г. Първоначалната ЗВР е връчена на 07.07.2022 г., а Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22000122003212-040-001/01.07.2022 г. е връчено по електронен път на 12.07.2022 г., когато управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е бил Е. А.. От представените при ревизията на

дружеството документи по опис е установено, че същите са заверени с подпис на Е. А.. Приложени са и извлечения от банкови сметки, като по данни на обслужващата банка спесимен за извършване на банкови трансакции е имал единствено управителят. Анализът на движението по сметките е показал, че са налице постъпили суми, за които няма издадени фактури и съответно отчетени приходи и начислен ДДС. Проверките на контрагенти са удостоверили, че „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД или въобще не е издавало и декларирано фактури във връзка с получените плащания, или е отразявало в дневниците за продажби фактури на занижени стойности, несъответстващи на направените преводи. Съгласно подадено заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните административни услуги, предоставяни от НАП с квалифициран електронен подпис (КЕП), титуляр на същия е Е. Т. А.. След анализ на доказателствата, свързани с декларираните вътреобщностни доставки (ВОД) на МПС, е установено, че дружеството не е извършило такива доставки към чуждестранни клиенти, а е реализирало продажби на леки автомобили на територията на България. Установено е и издадено кредитно известие, с което ревизираното дружество е следвало, но не е извършило корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит. Задълженията, установени с РА на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД, не са внесени.

За данъчен период 04/2022 г. дружеството е подало справка-декларация по ЗДДС със задължение в размер на 80 лв, което ведно с начислената лихва също не е внесено.

За 2021 г. дружеството е подало годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), с която е декларирано дължим корпоративен данък в размер на 368.30 лв. Това задължение също не е внесено.

Ревизиращите органи са приели, че Е. А., в качеството на управител на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД, е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органите по приходите, като е подавал непълни и/или неверни декларации, а отделно като не е представил пред ревизиращите органи документи и писмени обяснения, изискани с ИПДПОЗЛ. Направили са заключение, че укриването е било умишлено, тъй като непосредствено след връчване на заповедта за извършване на ревизия по ЗДДС на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД е продал дружествените си дялове.

Констатирана е обективна невъзможност да се съберат задълженията за данъци в резултат на поведението на ревизираното лице. По данни на публичните изпълнители предприетите от тях процесуални действия не са довели до установяване на контакт със субекта, тъй като същият не се намира на декларирания адрес. Констатирано е, че по банковите сметки на дружеството няма авоари, същото не притежава никакво имущество, в т.ч. недвижими имоти, превозни средства и други активи, поради което дългът на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД е категоризиран като несъбираем. Образованото изпълнително дело №231352866/2023 г. е прекратено на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК с Разпореждане №С230001-035-0291999/29.08.2023 г. поради несъбираемост. Няма извършени плащания по сметката за принудително събиране на публични вземания за периода от 01.01.2021 г. Издаваните документи по образованото изпълнително дело са връчвани по реда на чл. 32 от ДОПК. Докладът за прекатегоризацията на дълга в несъбираем е утвърден на 04.10.2023 г. от директора на ТД на НАП С..

С оглед установеното, ревизиращият екип е приел, че е налице фактическият състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, поради което е ангажирана отговорност на Е. Ц. А. за задълженията на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД за ДДС в общ размер на 701 472.70 лв. за данъчните периоди от м. 05.2021 г. до м. 06.2021 г., от м. 08.2021 г. до м. 12.2021 г., и м.04.2022 г., както и за корпоративен данък за 2021 г. в размер на 368.30 лв., ведно със съответните лихви в общ размер на 256 622.68 лв.

Правни изводи

Жалбата е допустима - подадена е в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

По същество е неоснователна.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая РА е издаден от компетентните органи по приходите – от органа, възложил ревизията /след законосъобразно изземване и възлагане на преписката поради наличие на основание по чл. 7, ал.3 ДОПК/, и ръководителя на ревизията. Спазена е в предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е налице соченото основание за нищожност на ревизионния акт.

ЗВР, както и всички останали документи в ревизионното производство, са връчвани по електронен път, чрез активиране на електронната препратка към съобщение, изпращано на посочения по горе електронен адрес: [електронна поща]. Органите по приходите не са представили доказателства, че този електронен адрес е бил посочен от Е. Ц. А. в лично качество /а не като бивш управител на дружеството/ като такъв за получаване на съобщения и връзка с НАП в съответствие с чл.28, ал.2 от ДОПК. Следователно, в процедурата по връчване на ЗВР е допуснато процесуално нарушение, което обаче не е до такава степен съществено, че да опорочи непоправимо ревизионното производство, а още по-малко да засегне компетентността за издаване на ревизионния акт, разбирана като правомощие на съответните административни органи да се произнесат със такъв акт. Въпреки липсата на доказателства, че електронният адрес, на който са връчвани актовете в ревизионното производство, е бил посочен от Е. А. като такъв по чл. 28, ал.2 ДОПК, се налага извод, че съобщенията са достигали до него и правото му на защита не е било накърнено, тъй като на този адрес са връчени РА, който лицето своевременно е обжалвало, както и решението на директора на дирекция „ОДОП“, след което е депозирана в срок и жалбата до АССГ. Изводът, който се налага е, че посредством този електронен адрес жалбоподателят е получавал съобщенията за издадените документи и е имал възможност да упражни процесуалните си права, което е и сторил.

Неоснователни са и твърденията за съществено противоречие в ревизионния акт поради това, че са посочени и двете основания за отговорност по чл.19 ДОПК – по ал.1 и по ал.2, съответно, че органите по приходите са извършили облагането на две различни правни основания. Видно от обстоятелствената част на ревизионния акт, органите по приходите действително са цитирали и анализирали и двете алинеи на разпоредбата на чл.19 ДОПК, но при обсъждането на приложимостта на чл.19, ал.2 ДОПК са посочили, че не са установени данни за извършени плащания в натура или пари от имуществото и от мотивите им става пределно ясно, че отговорността на жалбоподателя е ангажирана в хипотезата на ал.1.

Разпоредбата на чл. 19, ал.1 ДОПК установява отговорност за управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, който укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

В случая няма спор, че през ревизираните периоди жалбоподателят е била едноличен собственик и управител на „СОФТ КОМЕРС БР“ ЕООД. Безспорно е и съществуването на посочените от ревизиращите органи задължения на дружеството към бюджета, една част от които са установени с ревизионен акт /РА № Р-22000122003212-091-001/23.02.2023г./, а друга произтичат от

подадени декларации по ЗКПО. Тези задължения не са погасени в нормативно установените срокове, нито впоследствие - доброволно или в резултат на принудително събиране. Публичният изпълнител е установил, че „СОФТ КОМЕРС БР“ ЕООД не притежава недвижими имоти, нито движими вещи, в това число МПС; няма участие в други търговски дружества, нито дългосрочни и краткосрочни инвестиции, вземания от трети лица и не е извършило никакви плащания по дълга. С оглед установените от публичния изпълнител факти и обстоятелствата и крайния резултат от изпълнителното дело, а именно прекратяването му поради несъбираемост на дълга, следва да се приеме за безспорна и невъзможността публичните вземания да бъдат събрани.

Спорът е относно останалите елементи от фактическия състав на чл.19, ал., ДОПК и по-конкретно укрити ли са от жалбоподателя в качеството му на управител на „СОФТ КОМЕРС БР“ ЕООД факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите и имат ли те причинна връзка с невъзможността за събиране на задълженията за данъци.

Видно от издадения на „СОФТ КОМЕРС БР“ ЕООД РА № Р-22000122003212-091-001/23.02.2023г., управляваното и представлявано от Е. А. дружество не е издало фактури за получени плащания и не е декларирано в дневник продажби извършени доставки към „БЕЛ КОМ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „Евро Джоб Интернешънъл“ ЕООД, Елидители Инк“ ЕООД, „БАВАРИЯ АУТО 1“ ЕООД, МЕДИЯ ДИЗАЙН АУТО СОЛУШЪНС ЕООД, ПЕТ ТРОНИКС 21 ЕООД, СЕПТРЕЙД ЕООД, ТИКОС 2025 ЕООД, ФЕВРТРЕЙД ЕООД, ШПИЛ-КЕЙ ЕООД. Също, съгласно констатациите в акта, по сметката на „Софт К. БГ“ са получени плащания от Дектрейд ЕООД, съответстващи на данъчна основа 267492,72 лв. и ДДС 53498,54 лв., но в дневник продажби в м.10.2021 г. е включена фактура № [ЕГН]/ 22.10.2021 г. с данъчна основа 105 000 лв. и ДДС 21000 лв., а по отношение на „Ноемтрейд БГ“ ЕООД по сметката на „Софт Комерс БГ“ ЕООД са получени плащания, които са в по-голям размер от декларираните. Отделно, установено е издадено кредитно известие, което не е отразено съгласно чл. 78 ал. 4 от ЗДДС, съответно не е извършена корекция на ползвания данъчен кредит. Следователно, дружеството е осъществявало дейност, извършвало е доставки и е реализирало приходи, за които не са издавани фактури и/или декларираните продажби са в по-малък размер. Е. А. е укривал факти и обстоятелства, тъй като в качеството си на управител в подаваните справки-декларации е деклариран неверни данни, което е довело до намаляване на задълженията за ДДС на юридическото лице, отразени в отчетните регистри и справки по ЗДДС. Неотчитането на реализирани приходи и начисляването на ДДС е довело до формираните данъчни задължения, установени с РА № Р-22000122003212-091-001/23.02.2023г.

Налице е и причинно-следствена връзка между укриването на данните за осъществяваните продажби и реализираните приходи, и невъзможността да бъдат събрани дължимите вземания за данъци. Както е установено в хода на настоящата ревизия, дългът на дружеството е несъбираем, предвид липсата на каквото и да е имущество, включително на суми по сметка в търговските банки. В същото време, към ревизираните периоди, когато дружеството е било управлявано от жалбоподателя, то е развивало дейност, осъществявало е продажби, получавало е постъпления по сметките и е реализирало приходи, които, ако са били надлежно осчетоводени и своевременно декларирани, биха могли да послужат за погасяване на задълженията на дружеството. Ревизиращите органи са установили, че единствено Е. А. е имал право да оперира със сумите по сметките на дружествата, а като управляващ и представляващ търговеца той е бил отговорен за законосъобразното осъществяване на дейността, в това число за изпълнението на задълженията във връзка с документиране и отчитане на продажбите.

На последно място, налице е и последната предпоставка за ангажиране на отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК – недобросъвестност на управителя.

Достатъчно, за да се направи този извод, е обстоятелството, че жалбоподателят прехвърля дяловете си от дружеството и престава да бъде управител непосредствено, след като е издадена на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД и връчена ЗВР и до дружеството е изпратено ИПДПОЗЛ - ЗВР е от 29.06.2022г., връчена е на 07.07.2022г., ИПДПОЗЛ е изпратено на 01.07.2022г., електронната препратка е активирана на 12.07.2022г., а вписването на прехвърлянето на дяловете е от 14.07.2022г./.

С оглед изложеното, съдът приема, че са налице елементите от фактическия състав по чл. 19, ал.1 от ДОПК за ангажиране отговорността на Е. Ц. А. за задълженията на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД и издаденият ревизионен акт е законосъобразен.

С оглед изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Ц. А. срещу Ревизионен акт № Р-22221424003512-091-001/20.11.2024г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 208/21.02.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“- С., с който е ангажирана отговорност по чл.19 от ДОПК за задълженията на „СОФТ КОМЕРС БГ“ ЕООД в общ размер на 958 463,68 лв.

ОСЪЖДА Е. Ц. А. да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 3 000 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: